

Bruksela, 28 Styczeń 2008

Notatka ze spotkania: “Public Hearing on Solvency II – QIS4”

Otwarcie i powitanie

Spotkanie otworzył Pan Elemér Terták, Dyrektor Financial Services in the Internal Market and Services Directorate-General.

Podsumowano obecną sytuację dotyczącą Solvency II. Uczestnicy zostali poproszeni o podzielenie się komentarzami poprzez stronę internetową.

Panel 1 : QIS4 i Solvency II

Uczestnicy dyskusji: **Peter Skinner** (Parlament Europejski – Sprawozdawca), **Jurij Gorisek** (Prezydentura Słoweńska), **Thomas Steffen** (Przewodniczący CEIOPS), **Gérard de La Martinière** (Przewodniczący CEA), **Karel Van Hulle** (Przewodniczący Unit Insurance and Pensions)

Przewodniczący: **Elemér Terták**

Peter Skinner (Parlament Europejski – Sprawozdawca)

Położono nacisk na znaczenie Solvency II dla branży ubezpieczeniowej, a Parlament przedstawił plan działań. Zaplanowano spotkanie na 26 Lutego, natomiast poprawki mają zostać zaprezentowane do maja 2008. Poprawki te będą przegłosowane do czerwca, tak aby decyzja plenarna została podjęta na koniec jesieni. Dla Parlamentu kluczową kwestią jest to, czy propozycja będzie dobra dla konsumentów. Wyrażono obawy dotyczące nowego podejścia do obliczania MCR w QIS4.

Jurij Gorisek (Prezydencja Słoweńska)

Kwestie Filaru I i Filaru II nie są zamknięte, a część Filaru I i zagadnienia dot. grup wciąż muszą być przemyślane. W czasie prezydencji Słoweńskiej, mamy zamiar sfinalizować powyższe kwestie. W najbliższej przyszłości odbędą się negocjacje dotyczące Rozdziału IV, sekcji 3, 4 oraz 5. Niezadowolający był poziom uczestnictwa w grupach, przy pracach nad QIS3. Mamy nadzieję, że nie powtórzy się to w przypadku QIS4, które zajmie się kwestiami SCR, MCR, zasadą proporcjonalności, grupowymi wymogów kapitałowych i modelami wewnętrznymi.

Thomas Steffen (przewodniczący CEIOPS)

Zaprezentowano podsumowanie QIS3. Zidentyfikowano ważne obszary QIS4, wliczając w to uproszczenia, grupy, modele wewnętrzne i kalibrację. Dodatkowo zwiększyło się zainteresowanie minimalnymi wymogami kapitałowymi, podatkami odroczoneymi, ryzykiem inwestowania w akcje oraz efektami dywersyfikacji. Poddano

w wątpliwość sposób traktowania sekurytyzacji w ramach Solvency II, biorąc pod uwagę ostatnie zmiany na rynkach finansowych. Zarysowano także rolę CEIOPS w procesie QIS4.

Gérard de La Martinière (Przewodniczący CEA)

Aby QIS4 okazał się sukcesem, należy wziąć pod uwagę punkt widzenia branży. W porównaniu do QIS3 poprawiono ogólne instrukcje, dokonano pełnego rozpoznania efektów dywersyfikacji, proporcjonalności i specyficznych dla firmy wskaźników. Nowe problemy dotyczą określenia stopy wolnej od ryzyka, uznania przyszłych składek na obecne umowy, traktowania instrumentów hybrydowych, oraz wprowadzenia wielokrotnych obliczeń dla grupy. Nowe, liniowe podejście do obliczania minimalnych wymogów kapitałowych jest postrzegane jako krok wstecz, ponieważ przynosi z powrotem brak wrażliwości na ryzyko, charakterystyczny dla Solvency I. Istnieją sprzeczne sygnały dotyczące traktowania odroczonego podatku, a kalibracja ryzyka ubezpieczeń majątkowych jest według CEA zbyt wysoka.

Karel Van Hulle (Przewodniczący Unit Insurance and Pensions)

Opisano proces konsultacji QIS4 oraz rola Komisji w tym procesie. Komisja przejęła nadzór nad konsultacjami, jako że prawdopodobnie wyłonią się kwestie polityczne z którymi będzie sobie trzeba poradzić. Ustalono cele QIS4, którymi są sprawdzanie czy specyfikacje techniczne są zgodne z zasadami i celem kalibracji Propozycji Dyrektywy, a także zapewnienie szczegółowych informacji na temat wpływu wskaźników Solvency II na zestawienia bilansowe wypłacalności. Partnerzy zostali zachęcani do rozpoczęcia przygotowań do wprowadzenia Solvency II. By QIS4 okazał się sukcesem, należy podjąć kroki by zapewnić szerokie uczestnictwo i duże zaangażowanie w projekt.

Pytania na panelu 1

Jeden z uczestników spytał o wyjaśnienie sformułowania: *'the Commission is agnostic'* w związku z kwestiami podatkowymi. Komisja odpowiedziała, że wyłącznym celem Solvency II jest rozsądny nadzór i w związku z tym jest neutralna w sprawach dotyczących ogólnych zestawień finansowych oraz opodatkowania. Fakt, że kwestie krajowych podatków nie zostały wciągnięte do debaty jest istotny gdyż doprowadziłoby to niekończącej się dyskusji.

Inny uczestnik stwierdził, że chociaż konsumentów uznaje się za ważnych, nie widać wciąż efektywnych konsultacji z konsumentami. Wszyscy uczestnicy dyskusji odpowiedzieli, że konsument jest bardzo ważny i czynione są wysiłki by zaangażować konsumentów w podane kwestie, jednak nie jest to łatwe.

Panel 2: Zasada Proporcjonalności i SME

Uczestnicy dyskusji: **Pauline de Chatillon** (Przewodnicząca Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Wymagań Finansowych), **Gabriel Bernardino** (Przewodniczący Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Zarządzania wewnętrznego, kontroli nadzoru i sprawozdawczości), **Albert Corinti** (Dyrektor Departamentu Ekonomii i Finansów – CEA), **Grzegorz Buczkowski** (prezes TUW SKOK i TU SKOK Życie SA), **Patrick Peugeot** (Przewodniczący La Mondiale Group).

Przewodniczący: **Karel Van Hulle**

Pauline de Chatillon (Przewodnicząca Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Wymagań Finansowych)

Siedem artykułów bezpośrednio dotyczy proporcjonalności. Nie mniej jednak, proporcjonalność stosuje się do wszystkich Filarów, a także do przyszłych mierników Poziomu 2. Powinniśmy brać pod uwagę naturę, skalę i złożoność przedsiębiorstwa kiedy decydujemy, czy będzie ono mogło korzystać z uproszczeń. Zasada proporcjonalności działa na dwa sposoby. Z jednej strony pozwala zakładom o niskim poziomie ryzyka korzystać z proporcjonalności. Z drugiej strony, oznacza, że wymagamy od bardziej złożonych zakładów, by posiadały bardziej wyszukane metody zarządzania ryzykiem. W obszarze Rezerw Technicznych przewidziano dwa rodzaje zastosowania zasady proporcjonalności: uproszczenia i przybliżenia. Te ostatnie, były by wykorzystywane w sytuacji braku danych i ekspertyz aktuarialnych. Niemniej jednak, w 2012 większość lub nawet wszystkie z tych przybliżeń nie będzie dozwolone (ponieważ wszystkie zakłady powinny mieć funkcję aktuarialną).

Uczestnicy zostali poproszeni o skomentowanie kryteriów zastosowania i zawartości.

Gabriel Bernardino (Przewodniczący Grupy Ekspertckiej Zarządzania wewnętrznego, kontroli nadzoru i sprawozdawczości CEIOPS)

Gabriel Bernardino wyjaśnił, że proporcjonalność była jedną z kluczowych kwestii diskutowanych podczas negocjacji. Rada doszła do konsensusu dotyczącego znaczenia i istotności zasady proporcjonalności. Zasada proporcjonalności powinna być zastosowana zarówno do wymogów nałożonych na zakłady ubezpieczeń i reasekuracji, jak przy wykonywaniu zadań nadzorczych. W szczególności, wskazał on, w związku z systemami zarządzania, że funkcje mogą być outsourcowane, dopuszcza się możliwość korzystania z usług doradczych. Jedna osoba może pełnić wiele funkcji, nie mniej jednak, zadania operacyjne nie powinny być wykonywane przez tych samych ludzi którzy wykonują zadania kontrolne.

CEIOPS wydał dokument na temat proporcjonalności, oraz pracuje nad wytycznymi do oceny ryzyka dla nadzoru. Głównym przekazem do Solvency II jest to, że nie powinno być różnych poziomów zabezpieczenia dla różnych ubezpieczonych.

Albert Corinti (Dyrektor Departamentu Ekonomii i Finansów – CEA)

CEA reprezentuje całą branżę ubezpieczeniową, i uznaje istotną wartość dodaną jaką jest SME dla rynku i konsumentów. Cele Solvency II mogą być osiągnięte w bardziej

proporcjonalny sposób we wszystkich Filarach. Proporcjonalność nie powinna być tylko wąską koncepcją; powinna ona być widoczna w Solvency II i nadzorze. Interwencje nadzoru również powinny być proporcjonalne; aby to działało potrzebny jest dobre wzajemne oddziaływanie pomiędzy SCR i MCR. Obecnie wyzwaniem jest znalezienie definicji proporcjonalności, którą da się spójnie zastosować w ramach wszystkich trzech filarów i krajów członkowskich UE. QIS4 jest dobrym punktem wyjścia, ale pozostają jeszcze pewne kwestie. Alberto Corinti położył nacisk na fakt, że wielkość jest tylko jednym z czynników które powinny być wzięte pod uwagę, przy rozważaniu zasady proporcjonalności. Powinno się rozważyć również naturę działalności, na przykład nie powinno się zakładać, że reasekuratorów powinny dotyczyć te same zasady co bezpośrednich ubezpieczycieli.

Grzegorz Buczkowski (prezes TUV SKOK i TU SKOK Życie SA)

TUV SKOK i TU SKOK Życie SA popierają wstępną specyfikację QIS4 i generalnie obrany kierunek. Niemniej jednak, chcieliby zaproponować Komisji przyjęcie proporcjonalnego podejścia. Pan Buczkowski wyraził poparcie dla outsourcingu, jako że pozwoliło by to mniejszym firmom na znalezienie zasobów potrzebnych do wdrożenia Solvency II. Mierniki Poziomu 2 nie powinny ograniczać outsourcingu.

Zasugerował dwie rzeczy w związku z progiem zwolnienia na poziomie 5 milionów Euro. Powinny istnieć jednolite zasady dla zakładów ze składkami mniejszymi niż 5 milionów Euro, a próg 5 milionów Euro powinien być wyrażony w lokalnej walucie, by zminimalizować wpływ zmian kursów.

Wspomniano również o wymogach ujawniania danych i *European Mutual Statute*. Pan Buczkowski wyraził poparcie co do przyjęcia tego ostatniego i zasugerował, że w żadnym wypadku nie powinno być wymogu ujawniania informacji opinii publicznej.

Patrick Peugeot (przewodniczący La Mondiale Group)

Dyskutowano punkt widzenia towarzystw ubezpieczeń wzajemnych. Pan Peugeot zaprezentował kilka obaw towarzystw ubezpieczeń wzajemnych dotyczących Solvency II. Zawierają one relację między SCR i MCR, idea przybliżeń powinna być tylko czasowa, próg zwolnienia i obszar manewru powinny być ustalone w odniesieniu do zakładów emerytalnych. AMICE chce by MCR chronił jego członków. Pan Peugeot zasugerował, że próg jest zbyt niski i że powinien być na poziomie 20 milionów Euro. Zasygnalizowano potrzebę specjalnego modułu dla emerytur w ramach Solvency II.

Pytania na panelu 2

Philippe Trainar z SCOR powiedział, że powinniśmy spojrzeć na wszystkie części Solvency II by stwierdzić, że pozostały pewne braki proporcjonalności, w szczególności, podkreślił, że powinny być uproszczenia mierzące wpływ narzędzi mitygacji ryzyka. Pauline de Chatillon odpowiedziała, że pomocne będzie, jeżeli takie komentarze byłyby przedstawiane w konsultacjach na temat wstępnej specyfikacji QIS4. Karel Van Hulle dodał, że będziemy patrzeć na proporcjonalność jako na część Poziomu 2.

Sarah Goddard z DIMA spytała o proporcjonalność w związku z zakładami ubezpieczeń typu *captive*. Pauline de Chatillon odpowiedziała, że dla zakłady te występują w kilku częściach wstępnej specyfikacji. Gabriel Bernardino dodał, że na pewno będą one postrzegane jako część Poziomu 2.

Franco Moriconi z Uniwersytetu Perugii, zaobserwował, że zgodnie z Propozycją Dyrektywy, uproszczenia powinny być kalibrowane w taki sam sposób co bardziej zaawansowane podejścia; jednakże, z matematycznego punktu widzenia, wykorzystanie uproszczeń wprowadza większą niepewność w związku z tym potrzebę wyższego narzutu bezpieczeństwa. Pauline de Chatillon odpowiedziała, że argument matematyczny wygląda na przekonywujący, jednak narzuty za korzystnie z uproszczeń nie powinny być znaczne. W związku z tym CEIOPS stara się wypracować odpowiednią równowagę.

Panel 3: Grupy

Uczestnicy debaty: **Patrick Brady** (przewodniczący Komitetu Nadzoru Grup Ubezpieczeniowych CEIOPS), **Patricia Plas** (Forum CRO), **Yann Le Pallec** (przewodniczący Standard & Poor's EMEA Insurance Ratings), **François Robinet** (Kierownik Zarządzania Ryzykiem Axa), **Patrick Darlap** (Grupa zadaniowa CEIOPS ds. QIS4)

Przewodniczący: **Dominique Thienpont**

Patrick Brady: Przewodniczący Komitetu Nadzoru Grup Ubezpieczeniowych CEIOPS

QIS3 było pierwszym badaniem wpływu ilościowego które skupiło się na grupach. Zauważono, że 12 międzynarodowych grup posiada 65% składek ubezpieczeniowych. Pokazano, że efekty dywersyfikacji wahają się między 0 i 39%, jednak większość zawiera się między 17 i 19%. Specyfikacja QIS4 jest przygotowywana przez specjalną grupę roboczą Komitetu Nadzoru Grup Ubezpieczeniowych. Obecnie przechodzimy przez fazę konsultacji, w której wkład ze strony uczestników będzie bardzo doceniony. Celami QIS4 są zdobycie pełnego pojęcia o efektach dywersyfikacji w grupach, wpływie działań państw trzecich, oraz modeli wewnętrznych. Korzyści z dywersyfikacji poza EOG będą również testowane w QIS4.

Patricia Plas (Dyrektor ds. regulacji – AEGON N.V.)

Prace wykonane przez Komisję są niezwykle pozytywne i konstruktywne. Dyskutowano sposób określenia grupowego SCR. Wyrażono pewne zastrzeżenia, takie jak fakt, że dywersyfikacja wydaje się być oceniana opierając się na domyślnym modelu stosowanym w formule standardowej, zamiast brania pod uwagę modeli wewnętrznych. QIS4 definiuje wymóg wypłacalności dla ryzyka operacyjnego jako sumę solo ryzyk operacyjnych i nie pozwala na dywersyfikację na poziomie grupy. Wygląda na to, że grupowa formuła standardowa nie odzwierciedla tego, że najlepszym sposobem ograniczania tego ryzyka jest posiadanie mocnych procesów i procedur. Nie jest wystarczająco wyjaśnione czym jest ich ryzyko operacyjne i jak je mierzą.

Powinien być zapewniony wysoki poziom uczestnictwa. Aby to osiągnąć potrzebna są dobra komunikacja dotycząca procesu oraz nieprzekraczalne terminy. Powinno

uniknąć zaleceń specyficznych dla poszczególnych państw. Niemniej jednak jest zgoda i satysfakcja z ogólnie przyjętego kierunku.

Yann Le Pallec (przewodniczący Standard & Poor's EMEA Ratingów ubezpieczeniowych)

Głównym celem tej agencji ratingowej jest wykorzystanie skonsolidowanych danych do spojrzenia na ryzyko. Grupy analizuje się poprzez wgląd w ich skonsolidowane dane. Jednak przez to, że ratingi są przyznawane tylko osobom prawnym, wykorzystuje się podejście solo.

Rating Siły Finansowej (FSR) ustanowiono dla grup. Każdej spółce córce przypisuje się status: centralny, strategicznie istotny lub nie- istotny. Wtedy można ocenić czy spółka zasługuje na wsparcie kredytowe z tytułu bycia częścią grupy. Jeżeli nie jest postrzegana jako kluczowa, wciąż może otrzymać wsparcie grupy w drodze „bezpośredniego wsparcia”. Wymaga to aby główna spółka udzieliła wsparcia w akceptowalnej formie, takiej jak gwarancje, reasekuracja.

François Robinet (Kierownik Zarządzania Ryzykiem Axa)

Pierwszą dyskutowaną kwestią było określanie kwalifikujących się środków własnych grupy, oraz najważniejsze aspekty wstępnej specyfikacji. W ramach tego, głównymi punktami były nadwyżki środków, klasyfikacja funduszy własnych w kategorii i traktowanie podatków. Następną kwestią było to, w jaki sposób QIS4 może dostarczyć użytecznych informacji o przewidywanym przez branżę wykorzystaniu zasad wsparcia grupowego. Kwestie do wyjaśnienia były związane ze wsparciem grupowym i traktowaniem jednostek działających poza Europą.

Dyskutowano praktyczne aspekty, takie jak: dywersyfikacja geograficzna, działalność poza Europą, mechanizmy wsparcia grupowego. Obecny kierunek jest przyjęty z satysfakcją, jednak wciąż potrzebne są pewne wyjaśnienia.

Patrick Darlap (Grupa Zadaniowa ds. QIS – CEIOPS)

Celem jest stworzenie najprostszymi możliwości uczestnictwa w QIS4 przez podmioty. Mandat grupy zadaniowej obejmuje przetestowanie arkuszy kalkulacyjnych i opracowanie wzorów raportów dla państw. Udoskonalenia QIS3 obejmują rozszerzanie scentralizowanych baz danych grup, ustalenie komórek szczególnej ważności. Inne, zaplanowane w QIS4 innowacje obejmują Hiperłącza do TechSpecs, wbudowane kontrole jakości oraz słownik terminów. Uczestnicy zostali poproszeni o nie podawanie uproszczonych odpowiedzi na pytania.

Pytania na panelu 3

Angelo Doni z ANIA zapytał w związku z traktowaniem udziałów macierzystych zakładów ubezpieczeń/ reasekuracji w innych zakładach ubezpieczeń/ reasekuracji a) czy powinniśmy stosować jakiegokolwiek wymogi kapitałowe odnoszące się do tych udziałów gdy obliczamy solo SCR ubezpieczyciela/ reasekuranta macierzystego, i b) czy powinniśmy odjąć te udziały kwalifikowanych środków własnych spółki macierzystej czy też powinniśmy zastosować inne podejście.

Inny uczestnik zapytał czy było intencją Komisji zajmowanie się połączonymi ryzykami straty rynkowej i wykupu polisy. Patrick Darlap odpowiedział, że chociaż ta kwestia była głęboko dyskutowana, zdecydowano, że ze względu na brak danych będą stosowane mniej złożone metody.

Panel 4: Modele Wewnętrzne

Uczestnicy debaty: **Paul Sharma** (przewodniczący Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Modeli Wewnętrznych), **Hans-Peter Würmli** (Groupe Consultatif), **Joachim Oechslin** (Kierownik Zarządzania Ryzykiem Munich Re), **Franco Moriconi** (Profesor – Uniwersytet Perugii), **Markku Paakkanen** (Kierownik Finansowy Tapiola Group)

Przewodniczący: **Ben Carr**

Paul Sharma (przewodniczący Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Modeli Wewnętrznych)

Wyjaśniono mandat i program prac Grupy Ekspertckiej CEIOPS ds. Modeli Wewnętrznych. Program prac obejmuje uczestnictwo w konsultacjach dotyczących proporcjonalności, przeprowadzenie badań oceniających modele wewnętrzne, prace nad wskaźnikami wdrożenia modeli wewnętrznych, a także szkolenia z modeli wewnętrznych dla nadzoru.

Paul Sharma powiedział, że modele wewnętrzne są właściwe tylko dla dużych lub złożonych zakładów, mają potencjał by być odpowiednim rozwiązaniem dla szerokiego spektrum przedsiębiorstw. W dziedzinie modeli wewnętrznych jest przestrzeń dla proporcjonalności, tzn. jak dużej złożoności w modelach wewnętrznych się spodziewamy. Paul Sharma wyjaśnił również, że badanie QIS4, będzie wymagać zarówno ilościowych jak i jakościowych danych do modeli wewnętrznych. Zebranie danych ilościowych jest trudne, gdyż wiele firm nie posiada modeli wewnętrznych.

Hans-Peter Würmli (Groupe Consultatif)

Wyjaśniono punkt widzenia Groupe Consultatif Actuariel Européen. Aktuariusze przyjmują z zadowoleniem bazujące na regulach podejście w Solvency II. W ramach Solvency II również modele i ich zatwierdzenie opiera się na regulach. Hans-Peter Würmli powiedział również, że nieprawdziwe jest popularne stwierdzenie, że modele wewnętrzne są skomplikowane, a formuła standardowa jest prosta. Prawdziwym pytaniem jest to, czy modele wewnętrzne są dopasowane do celów.

Joachim Oechslin (Kierownik Zarządzania Ryzykiem Munich Re)

Forum CRO przeprowadza badania porównujące wyniki QIS3 z wynikami kapitałowych modeli wewnętrznych poszczególnych firm. W sumie, dane z 11 firm Forum CRO zostały wykorzystane do porównania QIS3 i modeli wewnętrznych dla pojedynczych podmiotów. Badania wykazały, że kalibracja podejściem standardowym tworzy wymagania kapitałowe o 40% wyższe niż w przypadku modeli wewnętrznych firm Forum CRO. Podczas gdy Forum CRO zgadza się, że powinny być wprowadzone zachęty do wykorzystywania modeli wewnętrznych, poziom konserwatywności w QIS3 jest zbyt wysoki i nie jest jednolicie rozdzielony na wszystkie rodzaje ryzyka. Wobec tego, Forum CRO zaleca by w QIS4 przyjrzeć się ponownie kalibracji tak, by była spójna dla każdego rodzaju ryzyka, oraz wprowadzić bardziej odpowiednie zachęty do wykorzystania modeli wewnętrznych.

Franco Moriconi (Profesor – Uniwersytet Perugii)

Franco Moriconi zwrócił uwagę na problem zatwierdzania modeli wewnętrznych. Wymagania przy zatwierdzaniu modeli wewnętrznych w ramach Solvency II są bardzo wysokie. Są trzy główne wyzwania. Potrzebne są wysokiej jakości bazy danych. Ocena modelu musi opierać się na teoretycznej podstawie, zgodnie ze standardami nauk aktuarialnych, ekonomii finansowej, statystyki i teorii prawdopodobieństwa. Modele powinny być w pełni osadzone w operacyjnej i organizacyjnej strukturze przedsiębiorstwa. Dodatkowym wyzwaniem jest włączenie produktów i danych zewnętrznych dostawców do modeli wewnętrznych. Problemem mogą tu stworzyć ograniczenia w ujawnianiu danych których domagają się dostawcy.

Markku Paakkanen (Kierownik Finansowy Tapiola Group)

Markku Paakkanen wyjaśnił, że modele wewnętrzne mogą być użyteczne dla towarzystw ubezpieczeń wzajemnych. Przewiduje on, że są dwa główne typy towarzystw ubezpieczeń wzajemnych, które mogą być nimi zainteresowane. Większe towarzystwa ubezpieczeń wzajemnych mogą stosować modele wewnętrzne by osiągnąć zyski biznesowe, a wysoce wyspecjalizowane towarzystwa mogą korzystać z nich, ponieważ formuła standardowa nie obejmuje ich rodzajów ryzyka. Modele wewnętrzne nie nadają się dla wszystkich rodzajów towarzystw ubezpieczeń wzajemnych i większość z nich będzie stosować formułę standardową. Dla niektórych towarzystw ubezpieczeń wzajemnych próg wykorzystania modeli wewnętrznych może być obniżony, ze względu na fakt, że ich działalność jest mniej złożona i stąd koszt opracowania modeli wewnętrznych jest niższy.

Pytania na panelu 4

Andrew Pelkiewicz z HBOS zadał pytanie czy były wystarczające zachęty dla firm do stosowania modeli wewnętrznych, oraz wyraził pewne obawy, na przykład, że formuła standardowa może wykluczyć pewne ryzyka i przez to dostarczyć zbyt niskie wymagania kapitałowe. Paul Sharma przyznał słuszność tych obaw, ale zwrócił uwagę, że firmy stosujące formułę standardową wciąż są przedmiotem Filaru 2 i jakiegokolwiek wyłączone ryzyko zostanie tam uwzględnione. Joachim Oechslin dodał, że powinny być wprowadzone zachęty do stosowania modeli wewnętrznych, a konserwatyzm w formule standardowej powinien być rozdzielony równo na wszystkie kategorie ryzyka. Markku Paakkanen dodał, że główną korzyścią wykorzystania dobrego modelu wewnętrznego było usprawnienie podejmowania decyzji biznesowych.

Paul Barret z ABI spytał czy firma która posiada model wewnętrzny i nie chce go przedstawiać, będzie mogła być zmuszona do tego przez nadzór. Paul Sharma odpowiedział, że model wewnętrzny byłby informacją, której organ nadzorczy mógłby zażądać w ramach procesu kontroli nadzorczej w Filarze 2.